

howto

เทคนิคทำงาน 1 วัน ให้เสร็จใน 3 ชั่วโมง

1日の仕事を3時間で終わらせるダンドリ術

ยามาโมโตะ โนริอากิ

เขียน

นิพดา เขียวอุไร

แปล

การอ่านดีอย่างไรให้รู้ทัน

คำนำสำนักพิมพ์

หากจะบอกว่านี่คือ “ฮาวทูทิง” ในโลกการทำงานก็คงไม่ผิดนัก

เพราะตลอดทั้งเล่มตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย คุณจะพบว่าเรามีสิ่งที่ต้องตัดใจ “ทิ้ง” มากมาย ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อเก่าๆ นิสัยการทำงานแบบเดิม ไปจนถึงกิจวัตรอันแสนจะเคยชิน

ในโลกคู่ขนานของการทำงาน ขณะที่คนส่วนใหญ่มัวแต่กอดเก็บงานเอาไว้กับตัว ในอีกมัลติเวิร์สหนึ่งคนเก่งๆ กลับหาทางสลัดงานออกจากตัวให้เร็วที่สุด แล้วทำแต่งงานที่สำคัญเท่านั้น หลายคนหันมาใช้อาวุธสำคัญแห่งยุคสมัยคือ AI หรือปัญญาประดิษฐ์เป็นตัวช่วย แต่หากคุณรู้สึกว่ายับดูลในโลกยุคใหม่อย่าง ChatGPT ยังไว้ใจไม่ได้เท่ากับตัวเอง ยามาโมโตะ โนริอากิ ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ก็มีเทคนิคแบบแมนวลซึ่งจะช่วยให้คุณเลือกทิ้งได้อย่างง่ายดายและเปี่ยมประสิทธิภาพ

ในเล่มคุณจะได้รับการปูพื้นฐาน 101 เรื่องทักษะการทิ้ง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิด “ดันโดริ” ของชาวญี่ปุ่นที่บอกว่า ในการทำงานหรือทำอะไรก็ตาม ควรคำนึงถึงการเตรียมพร้อม 80% และที่เหลืออีก 20% คือการลงมือทำ โดยเริ่มตั้งแต่การรู้จักทั้ง “สิ่งที่ไม่จำเป็น 80%” ออกไป เพื่อให้มีเวลามาโฟกัสกับ “สิ่งที่จำเป็น 20%” ในการทำงานอย่างเต็มที่

ไม่ต้องกังวลว่าจะมีแต่ทฤษฎีที่สุดท้ายคุณก็ตั้งใจ (ทิ้ง) ทำตามจริงไม่ได้ เพราะสุดท้ายทั้งหมดจะได้รับการคลี่คลายออกมาเป็นภาคปฏิบัติที่ทั้งทำง่ายและเห็นผล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆ อย่างการเก็บโต๊ะให้เรียบร้อย ทำหน้าจอดีสก์ที่อปให้โล่งเตียน อ่านงานในไฟล์แทนการพริ้นต์ลงบนกระดาษ หรือการเซตเวลาอ่านอีเมลเป็นรอบๆ ก่อนจะค่อยๆ ขยับขั้นขึ้นไปเรื่อยๆ

รู้ตัวอีกที คุณก็จะมีเวลาไปใช้ชีวิตในแบบที่ชอบมากขึ้น รู้สึกว่าเหนื่อยน้อยลงแต่ผลงานยังคงคุณภาพคับแก้วเช่นเดิม

แล้วก็ไม่ต้องนี้กันอยากใคร่นิ่งตัวเองให้มีสิบมือสิบร่างอีกต่อไป

howto

สารบัญ

เกริ่นนำ	ทำไมจึงลดเวลาที่เคยตรากตรำทำงานวันละ 16 ชั่วโมง เหลือเพียง 3-4 ชั่วโมงได้	1
----------	---	---

บทนำ แนวคิด 5 ประการเกี่ยวกับงาน เงิน และเวลา เพื่อชีวิตที่มีคุณภาพดี

01	เวลา คือ “สินทรัพย์แห่งชีวิต” ที่สำคัญยิ่งกว่าเงินทอง	8
02	ลองคิดว่าเวลาที่ถูกผูกมัดไว้ด้วยงานและเงิน จะ “ลดลงได้อย่างไรบ้าง”	10
03	จงคิดว่าเหตุผลที่เราทำงานคือเพื่อ “นำเงินไปซื้อเวลา”	13
04	ยุคสมัยที่ไม่ได้เรียกร้องเรื่อง “การทำงาน” กำลังมาถึงแล้ว ..	16
05	กำหนดเวลาทำงานให้เหลือเพียง 20% แล้วทำให้เกิดขึ้นจริง ..	19

ตอนที่ 1 : ก้าว “สิ่งที่ไม่จำเป็น 80%” ของงาน และชีวิตให้หมด

บทที่ 1 จัด “สิ่งไร้ประโยชน์” ที่อยู่รอบตัว

01	ยังเป็น “คนทำงานเร็ว” ยิ่งสละงานทิ้งได้ง่าย	25
02	ตัดสินใจเลือก “สิ่งที่จะไม่ทำ” ก่อน “สิ่งที่จะทำ”	29

03	จงทำแต่ “สิ่งที่จำเป็นจริงๆ” เท่านั้น	33
04	ความเหมาะสมเรื่องพื้นที่ เวลา และคน คือตัวตัดสินเรื่องงาน	36
05	เก็บข้อมูลการทำงานที่ผ่านมา แล้วประเมินว่า “ระบบงานในตอนนี้ดีแล้วหรือยัง”	39
06	การลด “เวลาที่ใช้หาของ” ต้องเริ่มจาก “สิ่งของ” เสียก่อน	43
07	ถ้าลดสิ่งที่ไม่จำเป็นไปได้ จะมองเห็นเวลา ที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์	46
08	เมื่อมองเห็นเวลาที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ จะเริ่มเห็นการกระทำหรือการปฏิสัมพันธ์ที่ไร้ประโยชน์	49
09	จงค้นหา “20% ที่สำคัญ” กับ “80% ที่เปล่าประโยชน์”	52

บทที่ 2 รอบตัวคุณระเกะระกะไปด้วย “สิ่งที่ไร้ประโยชน์”

01	วางแผนหาสิ่งจำเป็นไว้บนโต๊ะทำงานเสมอ	56
02	อย่าใช้ลิ้นชักหรือกล่องเก็บของ	60
03	ทิ้งเอกสารที่อ่านเสร็จแล้วทันทีและเลิกทำสำเนา หรือพิมพ์ออกมาแบบที่เคยทำ	63
04	สรุปทุกเรื่องให้อยู่ในกระดาษ A4 แผ่นเดียว	65
05	อย่าเก็บไฟล์งานไว้บนหน้าเดสก์ท็อปคอมพิวเตอร์	68
06	เลิกกรีนน่ายัดยวตอนขึ้นต้นอีเมล	71
07	เก็บสิ่งของในกระเป๋าไว้จุดเดิมเสมอ	73

บทที่ 3 หนึ่งในวันของคุณเต็มไปด้วย “เวลาที่เปล่าประโยชน์”

01	อย่าค่อยเลือกเสื้อผ้าตอนก่อนออกจากบ้าน	79
02	อย่าตอบอีเมลทันที	82
03	เขียนใจความสำคัญไว้ที่หัวเรื่องอีเมล และเขียนเนื้อความให้สั้นที่สุด	85
04	ลดทางเลือกหรือสร้างกฎที่ช่วยให้ “ไม่จำเป็นต้องเลือก” ตั้งแต่ต้น	87
05	กำจัดปัจจัยที่จะบั่นทอนสมาธิให้หมดสิ้นไป	90
06	ขจัดเวลาที่ต้องรอคอยให้หมดไป	92
07	ละทิ้งเครือข่ายที่ไม่มีประโยชน์ หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ที่ไม่จำเป็น	96

บทที่ 4 ในหัวของคุณมีแต่ “อารมณ์ความรู้สึกที่ไร้ประโยชน์”

01	ละทิ้ง “อดีต” และ “การสร้างภาพ” ไปเสีย	101
02	ปล่อยวาง “การใส่ใจรายละเอียด” ที่ไม่เกิดประโยชน์	104
03	ละเลิก “ความชอบหรือไม่ชอบ”	106
04	เลิก “การคาดเดาใจ”	109
05	ละทิ้ง “สิ่งที่ทำตามกันในธุรกิจ” และ “วัฒนธรรมองค์กร”	111
06	ยกเลิก “วิธีการของตัวเอง”	114

บทที่ 5 ละทิ้ง “คำพูดที่เปล่าประโยชน์” ซึ่งจะเป็นอุปสรรค ต่อการทำงานของคุณ

- 01 เลิกพูดคำว่า “คิดว่าเช่นนั้น” 118
- 02 เลิกพูดคำว่า “ดูเหมือนว่า...” และ “ประมาณว่า...” 120
- 03 เลิกพูดคำว่า “ดีเหมือนกันนะ” 122
- 04 เลิกพูดคำว่า “เบื้องต้น...” 124
- 05 เลิกพูดคำว่า “ขอคิดก่อน” “ขอพิจารณาก่อน”
หรือ “ขอดูกำหนดการก่อน” 126
- 06 ปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระจาก “ความยุ่ง” 129
- 07 เลิกพูดคำว่า “ขอภัย” หรือ “ขอโทษ” 132

ตอนที่ 2 : พัฒนา “สิ่งที่จำเป็น 20%”
อย่างเต็มที่

บทที่ 6 ปรับเปลี่ยนการใช้คำพูดเพื่อพัฒนาความคิด

- 01 เสาะหาข้อเท็จจริงด้วยคำว่า “ทำไม” 137
- 02 ปรับเปลี่ยนแนวคิดด้วยคำว่า “บางที” 140
- 03 ฝึกนิสัยการตัดสินใจด้วยการคิดว่า “จะอย่างไรดี” 142
- 04 มองภาพรวมของเรื่องต่าง ๆ ด้วยคำว่า “เดิมที” 145
- 05 สร้างความฮึกเหิมให้ตัวเองด้วยการคิดว่า “ต้องทำให้ได้” 148
- 06 ขอให้ใช้ตัวเลขและชื่อเฉพาะเพื่อสร้างความแม่นยำ 150

บทที่ 7 เปลี่ยนวิธีการใช้เวลาเพื่อเพิ่มคุณภาพให้กับงาน

- 01 การจัดทำตารางเวลาช่วยให้
“มองเห็นภาพรวม” ได้ง่ายขึ้น 154
- 02 กำหนดช่วงเวลาในตารางเวลาให้สั้นลงเป็น 30 นาที 157
- 03 เปิดเผยกำหนดการทั้งหมดของตัวเอง
ให้เพื่อนร่วมงานทราบ 160
- 04 กำหนดรูปแบบการประชุมไว้ล่วงหน้า 162
- 05 เมื่อมีการหารือต้องทำให้ได้ข้อสรุปตรงนั้นเลย 164
- 06 ทำเอกสารข้อมูลให้เข้าใจง่ายและใช้รูปแบบเดียวกัน 166

บทส่งท้าย 170

เกี่ยวกับผู้เขียน 173

เกริ่นนำ

ทำไมจึงลดเวลาที่เคยตรากตรำทำงาน
วันละ 16 ชั่วโมงเหลือเพียง 3 - 4 ชั่วโมงได้

เมื่อ 19 ปีก่อน ผมลาออกจากการบริหารมาเปิดธุรกิจส่วนตัวและเป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการบัญชีและภาษีในปี ค.ศ. 2006 ซึ่งต้องทำงานวันละมากกว่า 16 ชั่วโมง

แต่ตอนนี้ผมทำงานจริงจังกึ่งเพียงวันละ 3-4 ชั่วโมงเท่านั้นเอง

ผมลดระยะเวลาการทำงานลง 8 ชั่วโมง แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อลูกค้าหรือรายได้แต่อย่างใด เนื่องจากไม่มีรายจ่ายที่เปล่าประโยชน์ จึงมีกำไรเพิ่มขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น จำนวนเงินรายได้สุทธิยังเพิ่มขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ผมได้เริ่มทำกิจกรรมต่างๆ และเขียนหนังสือซึ่งช่วยเปิดโลกให้กว้างขึ้น แน่นอนว่าผมยังมีเวลาสนุกกับชีวิตนอกเหนือจากการทำงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย ทำให้รู้สึกว่าได้ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่า

แม้จะลดเวลาทำงานลงถึง 8 ชั่วโมง แต่กลับรู้สึกว่าได้ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า เป็นเพราะอะไรกัน

อันดับแรก ทำไมจึงลดระยะเวลาทำงานจาก 16 ชั่วโมงเหลือ 3-4 ชั่วโมงได้ ผมจะขออธิบายเคล็ดลับที่วันนี้ให้ทราบกันอย่างชัดเจน

ตามแผนภาพในหน้าถัดไป เมื่อ 19 ปีก่อน ผมตรากตรำกับงาน“ด้านการจัดการบัญชีและภาษี” ตั้งแต่เช้าจรดเย็น วันๆผมใช้ชีวิตไปกับการพบลูกค้า ตอบข้อซักถามของลูกค้า ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามเหล่านั้น ตอบอีเมลที่เข้ามาจากหลากหลายทาง บางครั้งยังต้องไปกินเลี้ยงกับลูกค้าจนดึกดื่น จนแทบไม่ได้กลับบ้านเลยก็มี

ในตอนนั้นเป็นช่วงเวลาที่ผมพยายามจ้างคนมาช่วยทำงานเพื่อขยายบริษัท ซึ่งการจะขยายบริษัทได้ จำเป็นต้องบุกเบิกหาลูกค้าใหม่ๆ จึงต้องทั้งออกไปสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ ศึกษาและลองผิดลองถูกเกี่ยวกับการสร้างเว็บไซต์ ไปจนถึงการทำโฆษณาผ่านเว็บไซต์เพื่อเรียกลูกค้า

นอกจากนี้ยังต้องบริหารจัดการเรื่องพนักงานทั้งในเชิงทรัพยากรบุคคลและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ยังมีพนักงานเพิ่มขึ้น พื้นที่สำนักงานก็ยังไม่เพียงพอ จนต้องปรับเปลี่ยนเลย์เอาต์พื้นที่อยู่บ่อยครั้ง ทำให้หมดแรงไปกับงานอื่นๆ ที่ไม่ใช่ “งานหลักด้านการบริหารภาษี”

เปรียบเทียบการใช้เวลาในการทำงานของณ

ปี 2006

ปี 2019

งาน

16 ชั่วโมง

3 - 4 ชั่วโมง

ลดลง
70 - 80%

ตัวอย่างสิ่งที่เลิกทำหรือทำให้น้อยลง

- ☐ ลดการไปพบลูกค้าให้น้อยครั้งลงในขอบเขตที่ทำได้
- ☐ เพิ่มประสิทธิภาพเรื่องงานที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าให้ถึงที่สุด (กำหนดงานที่ไม่มีประโยชน์ออกไป)
- ☐ ลดขนาดบริษัทให้กะทัดรัดที่สุด
- ☐ ไม่เปิดตลาดและเข้าร่วมสื่อโซเชียลต่าง ๆ
- ☐ ไม่สื่อสารด้วยโทรศัพท์ แฟกซ์ และไปรษณีย์ โดยลงให้เหลือเป็นศูนย์
- ☐ ไม่สั่งงานบุคลากรละเอียด ลดการหาหรือเตรียมการและการบริหารจัดการออฟฟิศลงบ้าง
- ☐ ไม่ส่งอีเมลที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งการตอบอีเมลเหล่านั้น
- ☐ ไม่ไปร่วมงานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ที่คิดว่าไม่จำเป็น

หลายคนคงคิดว่าถ้ามอบหมายงานให้ลูกน้อง ตัวผมน่าจะทำงานน้อยลงจริงไหม แต่ว่าในตอนนั้นคนที่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการภาษีในสำนักงานมีแค่ผมเพียงคนเดียว ผมจึงต้องเป็นคนทำงานสำคัญๆ ด้วยตัวเอง เช่น งานขอคืนภาษี ด้วยเหตุนี้ หลังจากทุกคนกลับบ้านไปแล้ว ผมจึงยังต้องอยู่สำนักงานคนเดียวเพื่อจัดการกับเอกสารต่างๆ จนดึกดื่น เป็นแบบนี้แทบทุกวัน

หลังจากนั้นพนักงานก็ทยอยลาออกไปทีละคนๆ ด้วยเหตุผลส่วนตัวที่แตกต่างกันไป จนในที่สุดเหลือเพียงผมกับพนักงานอีก 1 คนเท่านั้น สภาพการณ์เช่นนั้นดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี

ในช่วงเวลานั้นผมพยายามประเมินงานของตัวเองและปรับเปลี่ยนการทำงานไปในทิศทางที่ไม่ต้องลงทุนลงแรงมาก ผมวางแผนยกระดับประสิทธิภาพการทำงานด้วยการเลิกทำสิ่งที่ไม่จำเป็นไปอย่างสิ้นเชิง

จากการลดขนาดบริษัทและเวลาการทำงาน ส่งผลให้จำนวนลูกค้าค่อยๆ ลดลง แต่รายได้สุทธิกลับไม่ได้รับผลกระทบ ลูกค้าที่ต้องใช้ความพยายามและเวลาดูแลมากเริ่มหายไป แต่บริษัทยังคงมีลูกค้าที่ไม่ต้องใช้เวลามากดูแลอยู่ (เจ้าของกิจการเก่ง) ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพของงานดีขึ้น ผลลัพธ์ที่ตามมาคือเวลาที่ต้องใช้ในการดูแลลูกค้าลดลงอย่างมาก ขณะที่รายได้กลับไม่ค่อยลดลง

นอกจากนี้ผมยังเลิกทำงานที่ไม่จำเป็น รวมทั้งสิ่งที่เปล่าประโยชน์อย่างสิ้นเชิง แล้วนำเครื่องมือที่มีประโยชน์มาใช้แทนอย่างเต็มที่ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนลดเวลาทำงานจาก 16 ชั่วโมงเหลือเพียง 3 - 4 ชั่วโมงเท่านั้น

การที่ผมพูดเช่นนี้อาจมีคนคิดว่า “ก็ทำได้สิ เพราะคุณเป็นเจ้าของใจ” หรือ “เรื่องของคุณเป็นกรณีพิเศษนะสิ”

คนส่วนใหญ่มักเสียเวลาไปกับ “การทำงานที่เปล่าประโยชน์” หรือ “งานที่ไม่จำเป็นต้องทำก็ได้” เพราะเชื่อฝังใจว่าสิ่งเหล่านั้นคือ “สิ่งที่จำเป็นต้องทำ”

ลองหันมาทบทวนงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน แล้วทำเฉพาะงานสำคัญที่ “ไม่ว่าอย่างไรก็จำเป็น” แล้วเอาเวลาที่เหลือไปใช้สร้างอนาคตที่ดีให้กับตัวเองหรือคนรอบข้างจะดีกว่าไหม

ตัวอย่างเช่น อ่านหนังสือหรือสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ หรือไปออกกำลังกายก็ได้

แม้ปัจจุบันเราจะถูกกำหนดชั่วโมงทำงานตามตารางเวลาของบริษัทหรือหน่วยงานที่สังกัดอยู่ แต่หากมองตามกระแสของโลกแล้วแน่นอนว่าข้อจำกัดเช่นนั้นกำลังลดลงไปอย่างรวดเร็ว วิธีการทำงานที่ว่า “ตั้งแต่กี่โมงจนถึงกี่โมง” หรือ “1 วันต้องทำงานกี่ชั่วโมง” กำลังจะกลายเป็นอดีตไปแล้ว

ไม่ว่าจะอย่างไร การละทิ้ง “แนวคิดแบบเดิมของสังคม” คือเรื่องสำคัญ ขอให้คิดว่าต้องลดปริมาณงานลง 80% แล้วเอาเวลาไปใช้กับเรื่องส่วนตัวให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้

สิ่งที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้เป็นวิธีการโบกมือลางานที่ผมเคยทำมาแล้วและยังคงทำอยู่จนถึงทุกวันนี้ ซึ่งผมจะเล่าทุกเทคนิคอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่กั๊กอะไรไว้เลย ไม่แน่ว่าอาจจะมีเรื่องที่คุณคาดไม่ถึงก็เป็นได้

ขอให้สนุกสนานกับการอ่าน และเริ่มลงมือทำสิ่งที่เรียกว่า “สิ่งนี้เอง” กันเลยครับ

บทนำ

•

แนวคิด 5 ประการ

เกี่ยวกับ

งาน เงิน และเวลา

เพื่อชีวิตที่มีคุณภาพดี

01

เวลาคือ “สินทรัพย์แห่งชีวิต”
ที่สำคัญยิ่งกว่าเงินทอง

“เวลากับเงิน อะไรสำคัญกว่ากัน” เป็นหัวข้อการสนทนาที่เรามักได้ยินกันบ่อยครั้ง

คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้วว่า “เวลาสำคัญกว่ามาก” หากลองเปรียบเทียบคุณสมบัติของเวลากับเงินทอง ไม่ว่าใครก็เข้าใจได้อย่างแน่นอน

**ถ้าเรานำเงินทองไปลงทุน ยังพอมีโอกาสออกเวยงขึ้นได้
แต่ถ้าเรานำเวลาไปลงทุน ย่อมไม่มีทางที่จะเพิ่มขึ้นได้เลย**

ตัวอย่างเช่น เราอาจมีเวลาเพิ่มขึ้นด้วยการเร่งทำงานให้เร็วขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้วเวลาไม่มีทางเพิ่มขึ้นได้ เพราะ 1 วันยังมี 24 ชั่วโมงเท่าเดิม

ในขณะที่เงินที่เรานำไปลงทุนหรือฝากสะสมจะเพิ่มขึ้นได้โดยไม่มีขีดจำกัด แต่เวลาของเรา ถ้าไม่นับเวลาที่เกิดกับเวลาที่ตายแล้ว 1 วันมีเพียง 24 ชั่วโมงเท่านั้น

นอกจากนี้เงินที่หายไป เราสามารถหาคืนกลับมาได้ แต่เวลาที่ผ่านมาแล้ว เราไม่สามารถทวงคืนกลับมาได้อีก หากจะพูดให้

เวอร์สุดท้ายก็ได้ว่า แม้จะไม่มีเงินสักบาท เรายังมีชีวิตอยู่ได้ แต่ถ้าไม่มีเวลาแล้ว หมายความว่าชีวิตเราจบสิ้นเพียงแค่นั้น

หากคิดได้เช่นนี้ คุณคงเข้าใจว่าเพราะอะไรเวลาจึงสำคัญกว่าเงินทองมากมายนัก

เวลาของชีวิตคนเรามีขีดจำกัดและถูกกำหนดไว้แล้ว จึงมีแต่จะนับถอยหลังและลดลงไปเรื่อย ๆ

ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่เรื่องเกินจริงเลยที่จะบอกว่า **“เวลา = ชีวิต”**

เราไม่รู้ว่ายังมีโลกหลังความตายหรือไม่ การคิดว่าคนเราจะยังคงมีสติสัมปชัญญะอยู่ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจเท่านั้นจึงเป็นเรื่องสมเหตุสมผลกว่าจริงไหม เพราะฉะนั้นคุณควรคำนึงไว้ว่าช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ควรให้ความสำคัญกับเวลาไว้จะดีกว่า

เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้คือ **การที่ทุกคนใช้ชีวิตในตอนนี้** **ขณะนี้ ได้อย่างมีคุณภาพขึ้นกว่าเดิม ด้วยการสละเวลา (= ชีวิต)** **ที่ให้กับงาน (= เงิน) ทั้งไปให้มากเท่าที่จะทำได้**

“ชีวิตที่มีคุณภาพ” คือ เวลาที่ได้ทำสิ่งที่ตัวเองอยากทำหรือ ชื่นชอบมากจนแทบอดใจไม่ไหว หรือเวลาที่ได้ใช้ชีวิตที่ดียิ่งขึ้น เช่น การอยู่กับครอบครัวหรือเพื่อนฝูง หรือไม่ก็ออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้น

ถ้าหนังสือเล่มนี้ช่วยให้ทุกคนมีชีวิตที่ดียิ่งขึ้นได้คงจะยอดเยี่ยมที่สุด

02

ลองคิดว่าเวลาที่ถูกผูกมัดไว้ด้วยงาน และเงินจะ “ลดลงได้อย่างไรบ้าง”

ผมคิดว่าเราทุกคน “ถูกผูกมัดมากเกินไป”

“ต้องไปซื้อออฟฟิศ” “ต้องทำงาน” หรือ “ต้องทำแม้จะไม่อยากทำ” ผมรู้สึกว่ามีคนจำนวนมากที่ถูกผูกมัดด้วย “ความเชื่อฝังใจ” แบบนี้ จนโดนขโมยเวลาชีวิตไปเสียหมด

ความเป็นจริงแล้วเราไม่จำเป็นต้องทำงานมากมายก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

ในยุคนี้หากต้องการมีเงิน การขยันหมั่นเพียรทำงานโดยใช้ร่างกายและสมองอย่างเต็มที่ก็มีโอกาสที่จะทำให้เกิดขึ้นจริงได้ ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่ต้องการเงินทอง ยังมีหนทางในการใช้ชีวิตโดยไม่ต้องทำงานอยู่มากมายหลายวิธีเช่นกัน

ตัวอย่างเช่น แนวคิดที่ว่า “เพียงมานะพยายามแล้วฝันจะเป็นจริงได้” หรือ “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

แน่นอนว่าสิ่งที่ได้มาโดยไม่ต้องใช้ความพยายามนั้นมีอยู่ไม่มาก แต่จากนี้ไปเรากำลังเดินทางไปสู่ยุคที่ไม่ต้องมีอะไรมากก็ได้ไม่ใช่หรือครับ **ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะเลิกคาดหวังให้ทุกคนพยายาม**

เท่ากัน ทำงานหนักเท่ากัน และยึดติดอยู่กับงาน เงิน รวมทั้ง ภาพลักษณ์ภายนอก

มีเรื่องหนึ่งที่ผมได้เรียนรู้หลังจากลาออกจากงานแล้วเริ่มเปิดธุรกิจที่ปรึกษาบัญชีและภาษีเล็กๆ ของตัวเองเมื่อสิบกว่าปีก่อน นั่นคือผู้คนยังคิดว่าค่านิยมเก่าๆ ที่ยึดถือกันมาตั้งแต่สมัยโบราณคือ “สามัญสำนึกของคนปกติทั่วไป”

ตัวอย่างเช่น การไปตีเทนนิสตอนเช้าในวันธรรมดาหรือการเดินทางโต้เต้ออกจากบ้านตอนช่วงกลางวัน (แม้จะไปออฟฟิศก็ตาม) ผมจะถูกหญิงสาวข้างบ้านทักทายพลางหัวเราะว่า “อ้าว...วันนี้หยุดหรือคะดีจังเลยนะคะ” เพราะตามสามัญสำนึกของคนปกติทั่วไปในสังคมผู้ชายวัยประมาณเดียวกันกับผมจะต้องออกไปทำงานตั้งแต่เช้า

การอัดอยู่ในรถไฟเพื่อออกไปทำงานในเมืองแต่เช้าก็เช่นกัน แม้จะเป็นที่รู้กันดีว่าการอยู่ในรถไฟที่แน่นมาก ๆ นั้นไม่ดีต่อสุขภาพ แต่คนญี่ปุ่นก็ยังจะต้องเดินทางไปทำงานด้วยรถไฟทุกวัน

นอกจากนี้ทัศนคติที่ว่าการออกไปติดต่อกิจนอกบริษัทนานหลายชั่วโมงหรือการจ้องจอคอมพิวเตอร์ตรงหน้าคือการทำงานก็ดูจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก และการทำงานหามรุ่งหามค่ำเพื่อจ่ายเงินกู้ซื้อบ้านหรือเพื่อครอบครัวก็เป็นเรื่องที่ต้องทำ

ผมขอพูดแบบจริงจังว่า จากนั้นไปเราต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อให้หลุดพ้นจากพันธนาการของ “ความเชื่อฝังใจ” แบบนี้ ยุคที่ไม่จำเป็นต้องทำงานมากมายก็สามารถมีชีวิตอยู่ได้กำลังจะมาถึงตรงหน้าคุณแล้ว ถ้าได้รับรายได้ขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม คงไม่จำเป็นต้องลำบากทำงานอีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น การทำงานคงจะกลายเป็นเหมือนงานอดิเรกไปเลยทีเดียว

เราต้องปลดปล่อยตัวเองให้หลุดพ้นจากวงจร “อยากได้เงิน → ต้องทำงาน → อดทนแม้จะรู้สึกท้อทรมาน” ขอให้ตระหนักไว้ให้ดี แล้วเตรียมตัวไว้ได้เลย

หากคุณรู้สึกว่ “ตัวเองโดนผูกมัดไว้ด้วยเงินหรืองาน” ขอให้ถอยห่างออกจากทั้งสองสิ่งนี้ทันที นี่คือเคล็ดลับที่จะมีชีวิตรอดในยุคสมัยแห่งอนาคต

ทดลองอ่าน